

Program koncertu:

Muzyczna niespodzianka... Trochę dziecięcej radości i dużo dobrej muzyki
w wykonaniu zaproszonych artystów!

Z okazji nadchodzących Świąt Bożego Narodzenia życzymy Państwu, aby magiczna moc wigilijnego wieczoru przyniosła Państwu wiele radości i spokoju. Niech każda chwila Świąt żyje swoim własnym pięknem, a Nowy Rok obdaruje Państwa wszelką pomyslnością i szczęściem.

Z uwagi na ferie zimowe, na kolejne spotkanie muzyczne zapraszamy dopiero 1 lutego. Zostaniemy przeniesieni w świat saksofonu i fortepianu. Stanie się to za sprawą **Rafała Rachwała** (saksofon) i **Mateusza Kowalskiego** (fortepian). Więcej informacji na temat organizowanych przez nas imprez znajdą Państwo na naszej nowej stronie <http://www.towarzystwo-szeligowskiego.pl> – zapraszamy. Do zobaczenia w lutym – liczymy na Państwa obecność!

Towarzystwo im. Tadeusza Szeligowskiego w Poznaniu

Tekst i opracowanie: Piotr Jaszczak

TOWARZYSTWO
IM. TADEUSZA
SZELIGOWSKIEGO

puenta
fundacja artystyczno-edukacyjna

zapraszają na koncert

Magic of Accordion

Aula Poznańskiej Ogólnokształcącej Szkoły Muzycznej I st. nr 2
w Poznaniu

14.12.2015, godz. 18⁰⁰

Patronat medialny:

Współpraca redakcyjna:

RME

Classic

POLSKIE RADIO

Szanowni Państwo, Drodzy Melomani!

Dzisiejsze muzyczne spotkanie jest już drugim zorganizowanym wspólnie przez Towarzystwo im. Tadeusza Szeligowskiego w Poznaniu i Fundację Artystyczno-Edukacyjną Puenta. W imieniu organizatorów serdecznie Państwa witamy. Zostaniemy dzisiaj przeniesieni w świat akordeonu i przepięknych melodii rodem z Paryża, Nowego Yorku i Buenos Aires. Stanie się to za sprawą **Wiesława Prządki** (akordeon), **Dawida Troczewskiego** (fortepian) i **Zbigniewa Wrombla** (kontrabas). W atmosferę koncertu wprowadzą nas uczniowie POSM I st, nr 2. Będą to dwaj młodzi akordeoniści oraz zespół perkusyjny **Gladiatorzy**.

Bohaterem dzisiejszego wieczoru będzie **akordeon**, który jest instrumentem muzycznym o bardzo skomplikowanej budowie, zaliczanym przez polskich muzykologów do grupy idiofonów dętych. Źródłem dźwięku jest powietrze dostające się do wnętrza tzw. głościcy, które wprawia w ruch metalowy języczek stroika przelotowego. Jest najczęściej wykorzystywany do jednoczesnego akompaniowania i prowadzenia melodii. Występuje w wielu rozmiarach i odmianach – strona basowa składa się z guzików ułożonych w rzędy i w szeregi, a strona melodyczna może posiadać klawiaturę typu fortepianowego lub guziki chromatyczne, ułożone w rzędach od trzech do pięciu. Pierwszy akordeon został zbudowany w 1822 roku przez Fryderyka Buschmanna. Dzisiejszą jego postać zawdzięczamy jednak Cyrillowi Demianowi, który swój instrument skonstruował w zaledwie siedem lat później. Akordeon daje ogromne możliwości grającym, posiada bardzo bogate brzmienie. Mistrzowie akordeonu potrafią doskonale wykonać tzw. transkrypcje, czyli utwory wcześniej skomponowane na fortepian, organy lub nawet na całą orkiestrę. Na akordeonie można więc zagrać praktycznie wszystko – klasykę, jazz, blues czy rock.

Po raz kolejny na naszej scenie usłyszymy **kontrabas**, który jest największym przedstawicielem instrumentów smyczkowych. Podobnie jak inne instrumenty z tej rodziny, a więc skrzypce, altówkę i wiolonczelę, powstał na początku XVI wieku. W czasie gry instrument znajduje się w pozycji pionowej i jest oparty o pod-

łogę na krótkiej metalowej nóżce. Kontrabas występuje w kilku odmianach, które różnią się od siebie strojem i liczbą strun – od trzech do pięciu. Najbardziej rozpowszechnioną odmianą jest kontrabas 4-strunowy, strojony w kwartach. Jest instrumentem orkiestrowym, realizującym najniższe partie basowe. Pełni najczęściej funkcję bazy harmoniczej i wsparcia rytmicznego, co jest najbardziej charakterystyczne dla walców wiedeńskich. Wielu muzyków i kompozytorów doceniło jego ogromne możliwości wydobywania dźwięków. Z biegiem lat doczekał się zastosowania w muzyce kameralnej i solowej. Jest nieodłącznym składnikiem klasycznych zespołów jazzowych oraz występuje w muzyce rozrywkowej i ludowej.

Fortepian to arystokracja wśród instrumentów. Swoim pięknem i harmonią wypełnia zarówno sale koncertowe, jak i domowe salony. Na przełomie XIX i XX wieku fortepian lub pianino znajdowały się w każdym pałacu, dworku i mieszkaniu nawet średniozamożnych mieszczan. Fortepiany i pianina były, są i będą wyznacznikiem prestiżu, pozycji społecznej, a przede wszystkim aspiracji kulturalnych i artystycznych ich posiadaczy. Pierwszy instrument młoteczkowy został zbudowany w 1698r. we Florencji. Posiadał on prostokątny korpus, drewnianą ramę, podwójne struny dla każdego dźwięku i umożliwiał uzyskiwanie zróżnicowanej dynamiki zależnej od siły uderzenia w poszczególne klawisze. Jego konstruktorem był Włoch Bartolomeo Cristofori (ur. 1655r, zm. 1731r). Historia fortepianu ma więc 317 lat. Na przestrzeni wieków, jego kształt i budowa wielokrotnie się zmieniały. Struny rozpięte są na stalowej ramie, które pobudzane są młoteczkami pokrytymi filcem. Każde naciśnięcie klawisza powoduje uderzenie młoteczką w strunę – w zależności od użytej siły, przenosi on na nią dynamikę nacisku na klawisz. Po pobudzeniu struny, młoteczek odbija się od niej i zatrzymuje się wyżej lub niżej. Taką konstrukcją pozwala na uzyskanie efektu repetycji, czyli możliwości wydobywania w szybkim tempie kilkanaście razy tego samego dźwięku. Z chwilą zwolnienia nacisku na klawisz, do struny przyciskany jest tłumik wyciszający dźwięk. W ten skomplikowany sposób mechanizm fortepianu realizuje podstawową cechę tego instrumentu, odróżniającą go od wcześniejszych instrumentów strunowych klawiszowych (np. klawikordu), które nie miały możliwości kształtowania dynamiki dźwięku oraz czasu jego trwania.

